

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Faktorové a soudců JUDr. Marie Rudolfové a Mgr. Tomáše Lisa v právní věci žalobce **Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR**, se sídlem Orlická 4/2020, 130 00 Praha 3, IČ 41197518, proti žalované **SCB Foundry, a.s.**, IČ 26114861, se sídlem Okružní 621/1a, 370 01 České Budějovice, zastoupenému Mgr. Janem Dziamou, advokátem, se sídlem v Černošicích, Tábořská 2025, 252 28 Černošice, **o zaplacení 173.438,14 Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 9.8.2016, č.j. 23C 32/2016-69, **t a k t o :**

Rozsudek soudu prvního stupně se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** tomuto soudu k dalšímu řízení a rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Odvoláním napadeným rozsudkem okresní soud žalovanému uložil povinnost uhradit žalobci 120.579 Kč s úrokem z prodlení v odstavci I. uvedeným a na nákladech řízení 6.293,70 Kč, vše ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku. Žaloba byla zamítnuta co do částky 51.677 Kč s příslušenstvím a žalovanému okresní soud uložil povinnost uhradit na účet Okresního soudu v Českých Budějovicích svědečné 600 Kč, rovněž ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku.

Žalobce se domáhal po žalované původně zaplacení částky 172.256 Kč (žaloba byla rozšířena o další částku 1.182,14 Kč) s odůvodněním, že v objektu žalované došlo 5.6.2014 k poškození zdraví pojištěnce žalobkyně [REDAKCE]. Žalovaná nesplnila minimální požadavky na bezpečný provoz zařízení pro plamenné svařování, v důsledku toho došlo k výbuchu při puštění plynu do zařízení a ke zranění poškozeného. V souvislosti s tím byla žalovaná uznána vinnou Oblastním inspektorátem práce v Českých Budějovicích ze správního deliktu nezajištění řádného stavu používání pracovních prostředků a zařízení podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce. Žalobce v příčinné souvislosti s poškozením zdraví uhradil smluvním zdravotnickým zařízením za zdravotní péči o poškozeného celkem 172.256 Kč. Ve smyslu § 55 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění žalobce požaduje po povinné – žalované tuto částku, rozsah zranění a s tím související léčebná péče vychází z vyúčtování zdravotní péče. Ve věci byl vydán platební rozkaz, proti němuž žalovaná podala včasný odpor a uvedla, že nárok žalobkyně neuznává ani z části ani co do základu. Žalovaná není ve sporu pasivně legitimována, náklady na hrazené zdravotnické služby nebyly vynaloženy v důsledku zaviněného protiprávního jednání žalované. Žalobce v řízení nepředložil žádné konkrétní tvrzení a důkazy o porušení povinnosti žalované a jejím zavinění, o příčinné souvislosti mezi zaviněným porušením povinnosti a vynaložením nákladů na zdravotnické služby. Chybí i důkaz o uhrazení nákladů, které žalobce po žalované žádá. Žalovaná činí nesporným, že v jejím objektu došlo 9.6.2014 k poškození zdraví pojištěnce žalobkyně [REDAKCE]. Žalovaná byla Oblastním inspektorátem práce v Českých Budějovicích uznána vinnou ze správního deliktu

„nezajištění řádného stavu používání pracovních prostředků a zařízení“ podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce. K poškození zdraví poškozené došlo v důsledku výbuchu plynu ve výrobní hale žalovaného v Českých Budějovicích Okružní 1. Příčinou výbuchu však bylo přímé nedbalostní jednání poškozeného. Ten, aniž prověřil technický stav přiděleného svářečského zařízení, otevřel přívod technologických plynů do hadic a v důsledku netěsnosti či pootevřeného ventilu došlo k úniku plynu, který se nahromadil uvnitř jeho uzamčené pracovní skříňky, a následně k výbuchu. Poškozený nebyl v rozhodné době zaměstnancem žalované, ale členem družstva Almax Work. Na místě, kde došlo k výbuchu plynu, se poškozený nacházel v rámci plnění závazku družstva vůči žalované z titulu rámcové smlouvy o dílo z 30.12.2011. Pracovní stanoviště a výrobní prostředky, které poškozený užíval, mělo družstvo vyčleněno k užívání od žalované na základě smlouvy o vyčlenění pracoviště 30.12.2011. Podle této smlouvy bylo družstvo povinno provádět na své náklady obvyklou údržbu pracoviště včetně jeho příslušenství a součástí. Družstvo zodpovídalo za to, že jeho pracovníci budou při realizaci díla dodržovat všechny interní předpisy žalované, zejména v oblasti protipožárních předpisů a bezpečnosti a ochrany zdraví. Poškozený byl proškolen podle příslušných norem a byl seznámen s předpisy ohledně BOZP a požární ochrany včetně místního provozního bezpečnostního předpisu MPBP-C403. Podle něj po ukončení směny musí být všechny kyslíkové a plynové hadice staženy a zavěšeny, pálicí lampy a trubky používané k pálení, vyšroubovány, redukční ventily uzavřeny. Každý pracovník pro vyšroubování pálicích lamp a kyslíkových a plynových hadic tyto uloží do skříňky (bedny) a uzamkne. Poškozený byl jediným uživatelem předmětné skříňky a svářečského zařízení v ní uloženého. Byl poslední osobou, která v rámci předcházející směny se svářečským zařízením a skříňkou zacházela. Příčinou výbuchu nebylo porušení povinnosti ze strany žalované, nýbrž výlučně porušení povinnosti samotným poškozeným, resp. družstvem. Pokud poškozený na konci předchozí směny neučinil opatření popsaná v místním provozně bezpečnostním předpisu MPBP-C 403, porušil tak svou právní povinnost a vytvořil nebezpečnou situaci, kterou následně zintenzivnil tím, že bez předchozího prověření technického stavu svářečského zařízení otevřel přívod technologických plynů do zařízení. Tím porušil povinnost podle zákona o požární ochraně. Důsledky takového porušení ve smyslu § 2914 o.z. je nutné přičíst družstvu, které při své činnosti poškozeného jako svého pracovníka použilo. Rozhodnutí příslušného orgánu inspekce práce o správním deliktu žalované není způsobilé prejudikovat závěr soudu o pasivní legitimaci žalované v tomto sporu. Orgán inspekce práce se nezabýval příčinnou samotného výbuchu. Podle § 1 odst. 1 o.z. uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatnění práva veřejného.

Okresní soud z listin o vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení předložené žalobcem zjistil, že žalobce uhradil v příčinné souvislosti s poškozením zdraví [redacted] smluvním zdravotnickým zařízením 172.256 Kč. Na základě dalších provedených důkazů okresní soud dospěl k závěru, že žalovaná je v této věci pasivně legitimována. Mezi žalovanou a družstvem sice byla uzavřena smlouva o vyčlenění pracoviště, z níž vyplývá, že zhotovitel se v bodě 7 smlouvy zavázal plnit mimo jiné i povinnost provozovatele a v bodě 10 se zavázal provádět kontrolu a revizi vyhrazených technických zařízení, zajišťovat dodržování veškerých technických předpisů na úseku BOZP. Žalovaná však v průběhu projednávání věci uvedla, že v praxi se ukázalo, že smluvní ujednání v čl. 10 nelze dělit na části a byl zachován režim, kdy provádění kontrol a revizí měla zajišťovat žalovaná. Žalovaná proškolovala poškozeného, byla i provozovatelem zařízení pro plamenné svařování. Žalovaná během kontroly následného správního řízení uvedla, že u jednání v rámci nové smlouvy o dílo v bodě 7 bylo pouze formálního charakteru, funkci provozovatele plnil nikoliv zhotovitel (družstvo), ale žalovaná. Žalovaná při

projednání deliktu svou vinu nerozporovala, prakticky zajišťovala péči o pracoviště a jeho zařízení. Okresní soud pak vyšel z informace o šetření příčin výbuchu ze dne 7.8.2014 Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje a odborného vyjádření k požáru ze 7.8.2014 a z vyjádření Státního úřadu inspekce práce z 2.12.2014 a z rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu z 11.3.2015. Hasičský záchranný sbor posuzoval povinnost poškozeného zaměstnance z hlediska dodržování, resp. porušování požárních předpisů. Vyjádření a rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce je širší, posuzuje všeobecné dodržování bezpečnostních i protipožárních opatření ze strany žalované. Okresní soud je rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce vázán na rozdíl od vyjádření hasičského záchranného sboru. Soud však zvažoval spoluzavinění ze strany poškozeného pracovníka. Podle rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce žalovaný nezajistil řádný stav používaných pracovních prostředků a zařízení, ta nebyla používána v souladu s místním provozním bezpečnostním předpisem MPBP – C 403, nebyly pravidelně prováděny kontroly plynových hadic, které tvoří součást svářecího zařízení. Žalovaná neprokázala plnění své kontrolní funkce. Kontrola nastala až jako opatření po pracovním úrazu. Žalovaná byla již v minulosti opakovaně postihována správním orgánem (8x) pro nezajištění bezpečnosti práce souvislosti se vznikem úrazu. Jde u něj o recidivu, tedy přitěžující okolnost, přitěžující okolností je i poškození zdraví pracovníka následkem protiprávního jednání žalovaného. Vyslechnutí svědci nevyvrátili tvrzení správního orgánu ohledně neřádného provozování kontrol a udržování hadic v bezpečném provozuschopném stavu. Svědek [REDAKCE] potvrdil, že poškozený [REDAKCE] postupoval v rozporu s bezpečnostním předpisem, když si práci ulehčil i dírami ve skřínce, kterými prostrkoval hadice. Podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 3330/2006 je zaměstnavatel povinen nejen školit zaměstnance o právních a ostatních předpisech na úseku BOZP, ale také je povinen kontrolovat, jak si zaměstnanci informace osvojili a zda je dodržují. Žalovaná se nemůže tak zprostit své odpovědnosti za pracovní úraz odkazem na proškolení zaměstnance o bezpečnostních předpisech, pokud připustila, aby pracovníci samovolně zasahovali do konstrukce zařízení a takovou praxi tolerovala. Pro nadbytečnost okresní soud nehodnotil listiny prokazující prošetření úrazu na pracovišti žalovaného ze strany Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje a Policie ČR. V posuzovaném případě zaměstnavatel neudržoval svařovací zařízení v bezvadném stavu, nekontroloval pravidelně stav svařovacího zařízení a veškerou kontrolu přenesl na samotné pracovníky. Nelze pak akceptovat názor žalované, že pracovní úraz vznikl výlučně v příčinné souvislosti s nedbalostním jednáním poškozeného. Poškozený však porušoval bezpečnostní a požární předpisy, to okresní soud zhodnotil při částečném přiznání nároku. Vyúčtovaná zdravotní péče a náklady léčení činily 172.256 Kč, žalobce může být úspěšný jen co do částky 120.579 Kč s příslušenstvím, což odpovídá 70% úspěchu ve věci. Tuto částku okresní soud žalobci přisoudil, co do částky 51.677 Kč s příslušenstvím žalobu jako nedůvodnou zamítl. Soud posoudil žalobou uplatněný nárok podle § 55 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění, pokud jde o příslušenství podle § 1968 a násl. a § 1970 a násl. o.z. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 o.s.ř., převážně úspěšnému žalobci přiznal náklady řízení v požadované výši snížené o 30%. O nákladech státu rozhodl podle § 148 odst. 1 o.s.ř.

Proti tomuto rozsudku včas podala odvolání žalovaná a vytýká rozsudku nepřezkoumatelnost pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Z odůvodnění rozsudku není zřejmé, v jaké části se nacházejí skutková zjištění soudu. Část odůvodnění rekapituluje provedené důkazy, v rozporu s § 157 odst. 2 věta první za středníkem o.s.ř. opisuje skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy. Není zřejmé, co je skutkovým zjištěním soudu a co stanoviskem nositele důkazu. Nesrozumitelné ve vztahu k předmětu řízení jsou formulace na

prvních řádcích str. 11, kde soud prvního stupně konstatuje, že žalovaná neprokázala plnění své kontrolní funkce v tom ohledu, že kontrola hadic byla prováděna 1 x za tři měsíce. Žalovaná nic takového v rámci své obrany netvrdila a neprokazovala. Nesrozumitelné je i odůvodnění, pokud v něm soud uvádí, že u žalované jde o recidivu, čili přitěžující okolnost a že přitěžující okolností je i skutečnost, že následkem protiprávního jednání žalované došlo k poškození zdraví pracovníka. V dalším odstavci soud uvádí, že vyslechnutí svědci neprokázali, resp. nevyvrátili tvrzení správního orgánu ohledně řádného provádění kontrol. Předmětem řízení však nebylo odvolání proti rozhodnutí Inspektorátu práce o správním deliktu žalované. Soud pak nesprávně nahlížel na žalovaného jako na zaměstnavatele poškozeného [REDAKCE], přičemž žádný takový vztah nebyl ani jedním z účastníků řízení tvrzen. Pro nedostatek důvodů je pak nepřezkoumatelný závěr soudu, který žalobě z větší části vyhověl a z menší části žalobu zamítl. Poměr úspěchu a neúspěchu žaloby 70/30 nebyl však nijak věcně zdůvodněn, nepřipadně je snad zdůvodněn odkazem na dobré mravy, přestože soud dále uvádí, že věc posoudil podle § 55 zákona č. 48/97 Sb. Odůvodnění právního posouzení věci je nedostatečné, pouhý odkaz na zákonné ustanovení bez toho, aby bylo zřejmé, jakými úvahami se soud ubíral, nevyhovuje požadavkům § 157 odst. 2 o.s.ř. Okresní soud nepřihlédl k listinám v odůvodnění rozsudku uvedeným, které odůvodňují zamítnutí žaloby v plném rozsahu. Nesprávné je i skutkové zjištění, že žalobce uhradil smluvním zdravotnickým zařízením za zdravotní péči poškozeného 172.256 Kč. Žalobce toto své tvrzení v řízení neprokázala. Žalobcem předložené vyúčtování není důkazem o tom, že žalobkyně takové náklady skutečně vynaložila a že má tedy podle § 55 zákona č. 48/1997 Sb. právo na jejich náhradu po odpovědné osobě, tedy že je aktivně věcně legitimována. Nesprávné je i právní posouzení věci, pokud soud prvního stupně při aplikaci § 55 zákona č. 48/1997 Sb. dospěl k závěru, že žalovaná je ve věci pasivně legitimována, tedy je odpovědná za vynaložení nákladů za léčení pojištěnce žalobkyně. Pasivní legitimaci žalované soud dovodil pouze z rozhodnutí správního orgánu, podle něhož se žalovaný dopustil správního deliktu nezajištění řádného stavu používaných pracovních prostředků a zařízení ve smyslu § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce, aniž by se zabýval zásadou § 1 odst. 1 občanského zákoníku, zda takové rozhodnutí samo o sobě prejudikuje odpovědnost žalované vůči žalobkyni. Soud se nezabýval otázkou, zda náklady na léčení pojištěnce byly skutečně vynaloženy v důsledku zaviněného protiprávního jednání žalované či nikoliv, případně v jaké míře u závislosti na konkrétních skutečnostech jí lze odpovědnost za vynaložení nákladů přičítat. Podmínky odpovědnosti třetí osoby za náklady hrazené zdravotní pojišťovnou ve smyslu § 55 zákona o veřejném zdravotním pojištění je nutno posuzovat podle stejných principů, podle kterých je posuzována odpovědnost za škodu. Je tedy třeba zjišťovat, zda byly vynaloženy náklady na hrazené služby, zda třetí osoba se dopustila zaviněného protiprávního jednání vůči poškozenému a zda mezi protiprávním jednáním třetí osoby a vynaložením nákladů pojišťovny je příčinná souvislost. Osobou odpovědnou v rámci daného soukromoprávního vztahu a dodržování předpisů v oblasti protipožárních předpisů a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci bylo v daném případě družstvo Almax Work, jehož členem byl poškozený pojištěnec žalobce. Pro něj poškozený vykonával práci, byť v závodě žalované. Žalovaná byla pouze objednatelem ve vztahu k družstvu, jako zhotoviteli, pracoviště, na kterém prováděl práci poškozený a kde došlo k úrazu, bylo v užívání družstva, které se zavázalo provádět na své náklady obvyklou údržbu pracoviště včetně příslušenství a součástí. To bylo prokázáno rámcovou smlouvou o dílo z 30.12.2011 a smlouvou o vyčlenění pracoviště z téhož data. Na tom nic nemění zjištění soudu, že písemná smlouva byla z části modifikována ústní dohodou. V řízení nebylo prokázáno, že by ústní dohodou z povinnosti kontroly a údržby pracoviště bylo vyňato koncové zařízení, tedy plynové hadice a způsob jejich uložení v rámci pracoviště. Vynětí povinnosti a kontroly a údržby ze strany družstva

odlišně od písemné smlouvy, bylo konstatováno pouze ve vztahu ke společným částem zařízení, a to rozvodům průmyslových plynů. Nevztahovalo se na koncové zařízení, které bylo pod kontrolou družstva. Povinným subjektem ve vazbě naplnění obecně závazných a interních předpisů v oblasti požární ochrany a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci bylo družstvo jako uživatel daného prostoru a zaměstnavatel poškozeného. Bylo jím i z hlediska veřejnoprávních předpisů. Podle zákona o požární ochraně plní povinnosti na úseku požární ochrany uživatel prostor, povinnosti v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci podle zákoníku práce dalších zvláštních předpisů jsou výslovně stanoveny pro zaměstnavatele. Tím bylo družstvo, nikoliv žalovaná. I kdyby soud vyšel z rozhodnutí Inspektorátu práce, žalovaná měla povinnost provádět pravidelné kontroly plynových hadic, které tvoří součást svářečského zařízení, je otázka, zda případné porušení povinnosti je zaviněným protiprávním jednáním vůči pojišťenci ve smyslu § 55 odst. 1 zákona o veřejném zdravotním pojištění. Žalovaná a poškozený nebyli v žádném přímém právním vztahu, žalovaná neměla přímou povinnost vůči pojišťenci žalobce, kterou by mohla porušit. Soud se měl zabývat otázkou příčinné souvislosti mezi žalobkyní tvrzeným porušením povinnosti žalované a úrazem poškozeného pojištěnce žalobkyně včetně otázky, zda ke vzniku škody objektivně nepřispěla jiná podmínka a jakou měrou. Úvahy v tomto směru z odůvodnění rozsudku neplynou. Z dokazování vyplynulo, že poškozený byl řádně zaškolen v oblasti požární ochrany a bezpečnosti ochrany zdraví při práci včetně místního provozního bezpečnostního předpisu MPBP – C403. Poškozený měl odbornou způsobilost k aplikaci svařování, z čehož plyne povinnost dodržovat příslušné obecně závazné interní předpisy. Tyto skutečnosti byly prokázány osvědčením o zaškolení pracovníka podle ČSN 050705 a TP A 124 a průkazem zaškoleného pracovníka podle ČSN 050705, záznamem o zaškolení na pracovišti, místním provozním bezpečnostním předpisem MPBP – C403, jakož i výpověďmi svědků [REDACTED] a [REDACTED]. Z dokazování jednoznačně vyplynulo, že poškozený byl jedinou osobou, která měla přístup ke skříňce, v níž byly uloženy předmětné prostředky a zařízení a že po ukončení směny v den předcházející dni vzniku úrazu s těmito prostředky nakládal v rozporu s místním provozním bezpečnostním předpisem MPBP – C403. Ten neodpojil hadice od přívodu plynu a neuložil je řádným způsobem. Bylo prokázáno, že poškozený před nehodou manipuloval s rukojetí hořáku. Tyto skutečnosti byly prokázány výpověďmi svědků [REDACTED] a [REDACTED]. Výpovědi svědka [REDACTED] a samotného poškozeného v rámci přestupkového řízení vedeného Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje bylo prokázáno, že poškozený v inkriminovaný den po příchodu na pracoviště, aniž prověřil stav ventilu na rukojeti hořáku, zapnul přívod plynu do své skříňky, čímž došlo k nahromadění plynu ve skříňce a jeho následnému výbuchu. Nedbalostní jednání poškozeného bylo Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje posouzeno jako přestupek podle § 78 odst. 1 písm. g) zákona o požární ochraně, Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje shledal na straně poškozeného porušení povinností vyplývajících ze zákona o požární ochraně a poškozený svou odpovědnost za přestupek uznal. Z odborného vyjádření k požáru vypracovaného Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje dne 7.8.2014 vyplynulo, že příčinou úniku plynu a následného výbuchu nebyl špatný stav plynových hadic, ale s největší pravděpodobností bylo, že zůstal povolený vlastní ventil na rukojeti hořáku. To koresponduje s výpovědí svědka [REDACTED], který hovořil o manipulaci poškozeného s rukojetí hořáku při předcházející směně. To má zásadní význam pro posouzení příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti žalované a výbuchem plynu. Zásadní je tedy otázka, zda by došlo k eliminaci škodlivého následku (výbuchu plynu) pokud by žalovaná například měsíc či týden před výbuchem provedla kontrolu stavu plynových hadic. Ani pravidelná kontrola plynových hadic ze strany žalované nemohla odvrátit výbuch plynu ve skříňce poškozeného. Mezi tvrzeným porušením povinnosti žalované a následkem v podobě výbuchu není příčinná souvislost. Nedbalostní jednání poškozeného je jedinou podstatnou

příčinou škodlivého následku ve smyslu judikatury. Pokud tedy žalobkyně vynaložila náklady na hrazené zdravotní služby, což neprokázala, tyto náklady byly vynaloženy výhradně v důsledku zaviněného protiprávního jednání samotného poškozeného, resp. družstva. Nesprávný je závěr soudu prvního stupně o tom, že není vázán závěrem Hasičského záchranného sboru Jihočeského kraje a nemusí z něho při svém rozhodování vycházet. Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje v předmětné věci rozhodoval o přestupku a shledal, že poškozený se přestupku dopustil, byť bylo upuštěno od uložení sankce. I toto rozhodnutí je tedy pro soud závazné a měl z něj vycházet. Nesprávný je i výrok o nákladech řízení. I kdyby byl meritorní výrok odvolacím soudem posouzen jeho správný, při výpočtu nákladů řízení měl být od úspěchu žalobce (70%) odečten úspěch žalované (30%) a žalobkyni tak měla být přiznána náhrada nákladů pouze v rozsahu 40%. Odvolatel tedy navrhl, aby odvoláním napadený rozsudek soudu prvního stupně byl zrušen a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení.

K podanému odvolání žalované se vyjádřil žalobce tak, že navrhuje potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, který pokládá za věcně správný. Žalobce nesouhlasí s námitkami žalované o nedostatku pasivní věcné legitimace. Žalovaná se zhotovitelem družstvem Almax Work uzavřela 30.12.2011 rámcovou smlouvu o dílo a smlouvu o vyčlenění pracoviště. V ní se zavázala vyčlenit část plochy ve výrobním objektu a zhotovitel se zavázal provádět kontrolu a revizi ve vyhrazených technických zařízeních a dodržování veškerých předpisů na úseku BOZP. Je třeba vzít v úvahu tu skutečnou situaci, jaká na pracovišti existovala. Žalovaná sama uvedla, a tuto informaci potvrdila i svědkyně [REDAKCE], že technické zařízení na pracovišti až do ústí hořáku spravuje žalovaná, udržuje zařízení ve způsobilém stavu a zajišťuje revize. Při plnění rámcové smlouvy o dílo ze dne 30.12.2011 se v praxi ukázalo, že předmět smluvního ujednání čl. 10 smlouvy o vyčlenění pracoviště, nelze dělit na části, jelikož jsou společná pro jednotlivé haly a z toho důvodu byl prakticky zachován režim, kdy provádění kontrol zajišťovala žalovaná. To se týkalo i rozvodů průmyslových plynů. Závady na plynových hadicích byly řešeny přes sklad žalované. Situace ohledně zajišťování kontroly a revizí vyhrazených technických zařízení byla podrobně řešena a prokázána v řízení před Oblastním inspektorátem práce. Ve správním řízení, které zahájil Oblastní inspektorát práce byla žalovaná v souvislosti s pracovním úrazem uznána vinnou za spáchaný správní delikt nezajištění řádného stavu používaných pracovních prostředků a zařízení. Proti tomuto rozhodnutí se neodvolala, ke spáchání deliktu se doznala. Jako nápravné opatření vyhotovila přehledl o provedených kontrolách plynu a plynových hadic. Žalovaná je odpovědná za újmu na zdraví, kterou utrpěl pojištěnec žalobce, neboť porušila právní předpisy k zajištění BOZP a bezpečnosti technických zařízení. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalované, že v řízení před soudem prvního stupně neprokázal, že uhradil smluvním zdravotnickým zařízením náklady, které byly vynaloženy na zdravotní péči o poškozeného v souvislosti s pracovním úrazem. Žalobce předložil vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení z 20.11.2014, 4.2.2015 a 2.6.2015, tato vyúčtování jsou vypracována revizními lékaři žalobce, úhrada nákladů je potvrzena elektronickým podpisem pracovníka ekonomického odboru žalobce. Revizní lékaři jsou dle zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění osobami oprávněnými posuzovat odůvodněnost léčebného procesu se zvláštním zřetelem na jeho průběh a jsou oprávněni kontrolovat, zda poskytnuté hrazené služby odpovídají hrazeným službám vyúčtovaným zdravotní pojišťovně. Povinnost zdravotní pojišťovny uhradit smluvním zdravotnickým zařízením vyúčtovanou péči o jeho pojištěnce je stanovena zákonem o veřejném zdravotním pojištění v § 40 odst. 2. Vyúčtování je dostatečným důkazem prokazujícím, že žalobce vyúčtovanou péči uhradil. Pokud jde o námitku nedostatku příčinné souvislosti mezi porušením povinnosti provádět pravidelnou

kontrolu a údržbu hadic plynových zařízení a poškození zdraví pracovníka, žalobce uvádí, že Oblastní inspektorát práce v kontrolních zjištěních konstatoval, že zařízení pro plamenné svařování nacházející se na pracovišti, nebylo v době vzniku úrazu poškozeného udržováno ve stavu, který by odpovídal požadavkům právních a ostatních předpisů k zajištění požadavků BOZP a bezpečnosti technických zařízení a tento závadný stav představoval vznik rizika nahromadění plynu ve skříňce s následkem výbuchu při puštění plynu do hadic. Z výpovědi svědka ██████ vyplynulo, že pracovníci zhotovitele si sami provrtali otvory do příručních skříněk, které slouží pro uložení drobnějších pomůcek pro svařování a apretaci a tyto otvory sloužily k tomu, aby svářeči a apretéři tudy prostrkovali ventily s namotanou částí hadice a usnadnili si tak práci s montáží plynového zařízení. Taková praxe nebyla v souladu s právními předpisy k zajištění bezpečnosti technických zařízení ani s místním provozním bezpečnostním předpisem MPBP – C403. V této souvislosti žalobce poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 21 Cdo 3330/2006, podle něhož je zaměstnavatel povinen nejen školit zaměstnance o právních a ostatních předpisech na úseku BOZP, ale také kontrolovat, zda a jak si zaměstnanci tyto informace osvojili a zda je dodržují. Žalovaná se tedy nemůže zprostit odpovědnosti za pracovní úraz pouhým odkazem na proškolení zaměstnanců o bezpečnostních předpisech, když sama připustila, že pracovníci svévolně zasahovali do konstrukce zařízení a takovou praxi dlouhodobě tolerovala. Žalovaná tak nese odpovědnost za stav, kdy je zvýšené riziko ohrožení zdraví, popřípadě života pracovníků. Jednání žalované je jednoznačně v příčinné souvislosti se vznikem škodlivého následku. Nelze přehlédnout ani to, že žalovaná byla ze strany oblastního inspektorátu práce již několikrát potrestána za nezajištění bezpečnosti práce v souvislosti se vznikem úrazu za stejný právní delikt. Je tedy zřejmé, že žalovaná opakovaně porušuje právní předpisy na úseku bezpečnosti práce a vzniká tak zvýšené riziko vzniku pracovních úrazů na pracovišti žalované.

Odvolací soud zjistil, že přípustné odvolání bylo podáno osobou k tomu oprávněnou podle § 201 a 202 o.s.ř. v zákonem stanovené lhůtě podle § 204 odst. 1 o.s.ř. Odvolací soud přezkoumal odvoláním napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212a a dospěl k závěru, že podané odvolání žalovaného je důvodné. Ve věci nebylo třeba nařizovat jednání podle § 214 odst. 2 písm. d) o.s.ř., neboť rozsudek soudu prvního stupně je zrušován podle § 219a odst. 1 písm. b) o.s.ř. pro nepřezkoumatelnost a nedostatek důvodů.

Soud prvního stupně stejně jako odvolatel přehlédli, že žalobce při jednání soudu 21.4.2016 rozšířil žalobu o další částku 1.182.14 Kč a soud rozšíření žaloby o tuto částku připustil. O tomto nároku však v odvoláním napadeném rozsudku nebylo rozhodnuto. Odvolací soud nevracel věc soudu prvního stupně k doplňujícímu rozhodnutí podle § 166 odst. 1, 2 o.s.ř., neboť rozsudek soudu prvního stupně je zrušován z jiných důvodů o celém nároku v celkové částce 173.438,14 Kč bude tedy soudem prvního stupně rozhodnuto v novém rozhodnutí v této věci.

Žalobou uplatněný nárok je podle žalobních tvrzení nárokem na náhradu nákladů na hrazené služby vynaložené v důsledku protiprávního jednání vůči pojištění ve smyslu § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění. Pasivně legitimována v takovém řízení je třetí osoba, která se vůči pojištění dopustila zaviněného protiprávního jednání a v souvislosti s ním byly vynaloženy náklady na zdravotní služby hrazené z veřejného zdravotního pojištění, případný pracovní právní vztah poškozeného a škůdce není z hlediska tohoto nároku významný.

Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně o tom, že žalovaný je v tomto sporu pasivně legitimován, byť argumentace soudu prvního stupně v tomto směru není zcela přílehlavá. Pasivní legitimace žalovaného jednoznačně vyplývá z rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích z 11.3.2015, č.j. 20577/5.30/14-10 sp. zn. S5-2014-73, podle nějž se žalovaný dopustil správního deliktu nezajištění řádného stavu používaných pracovních prostředků a zařízení ve smyslu § 30 odst. 1 písm. r) zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce, když nepoužíval zařízení pro plamenné svařování umístěné na pracovišti v souladu s místním bezpečnostním předpisem č. MPBP – C403 ze dne 18.6.2008, který stanovuje bezpečnostní pokyny pro apretéra a správního deliktu nezajištění řádného stavu používaných pracovních prostředků a zařízení ve smyslu § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce, když ke dni 5.6.2014 pravidelně neprováděl kontroly plynových hadic, které tvoří součást svářecího zařízení v souladu s citovaným místním bezpečnostním předpisem a čl. 4.4.4 ČSN 050601 a v souvislosti s tím vzniklo riziko nahromadění plynu ve skřínce s následkem výbuchu při puštění plynu do hadic a dne 5.6.2014 v 5.45 hod. došlo pak k výbuchu. Z odůvodnění rozhodnutí pak vyplývá, že provedenou kontrolou bylo zjištěno, že rozsah zajištění bezpečnosti na pracovišti byl stanoven v rámcové smlouvě o dílo v části VI. a v listině poučení o rizicích a v dohodě o koordinaci a bylo stanoveno, že povinnosti vyplývající z právních předpisů k zajištění bezpečnosti práce plní žalovaná jako objednatel a koordinuje provádění opatření k ochraně bezpečnosti a zdraví zaměstnanců a dle smluvních ujednání měla seznamovat zaměstnance zhotovitele (družstvo Almax Work) s interními předpisy ohledně BOZP a požární ochrany. Ve smlouvě o vyčlenění pracoviště se pak zavázal provádět kontrolu a revizi vyhrazených technických zařízení a zajišťovat dodržování veškerých předpisů na úseku BOZP.

Tímto rozhodnutím je soud v tomto řízení vázán ve smyslu § 135 odst. 1 o.s.ř. Námitky, jimiž se snaží žalovaná zpochybnit svou věcnou pasivní legitimaci v této věci řešil správní orgán v rámci posouzení odpovědnosti žalované za spáchaný přestupek podle z.č. 251/2005 Sb. o inspekci práce, soud nemůže tuto otázku řešit odlišně, je vázán rozhodnutím správního orgánu o tom, že byl spáchán přestupek a kým.

Odvolací soud nesdílí ani námitky žalované o kolizi veřejného a soukromého práva ve smyslu § 1 odst. 1 obč. zák. Toto zákonné ustanovení nelze chápat tak, že by vylučovalo vázanost soudu rozhodnutím správního orgánu o spáchaní přestupku podle předpisů správního práva. Jde o nepřilíš zdařilé vymezení pojmů soukromého a veřejného práva, jak vyplývá z komentáře k zákonu č. 82/2013 Sb. obč. zák. (1. vydání z r. 2014, nakladatelství C. H. Beck), které pro právní praxi nemá podstatný význam. Na rozlišování soukromého a veřejného práva závisí diferenciací pravomoci soudů a správních orgánů ve smyslu § 7 odst. 1 a 2 o.s.ř. a § 12 obč. zák. (komentář dtto.) nikoliv posouzení tohoto žalobou uplatněného nároku.

Skutečnost, že Hasičský záchranný sbor Jihočeského kraje v rámci šetření výbuchu plynu, k němuž došlo ve výrobní hale společnosti SCB Foundry a.s. došel k závěru, že bezprostřední příčinou výbuchu bylo nedbalostní jednání poškozeného pracovníka [REDAKCE] může být pouze podkladem pro úvahy o případném spoluzavinění poškozeného na vzniku škody, nemůže zpochybnit protiprávnost jednání žalovaného ve smyslu § 55 odst. 1 zák. č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění.

Pokud však soud prvního stupně uzavřel, že žalobce uhradil smluvním zdravotnickým zařízením částku 172.256 Kč a toto zjištění vyplývá ze zjištěných důkazů, které byly soudu předloženy, nemá tento závěr oporu v provedeném dokazování. Soud prvního stupně žádným bližším způsobem tento závěr neodůvodňuje, jeho rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Z obsahu spisu (č.l. 14 – 21) vyplývá, že žalobce předložil vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení [redacted] pouze ohledně částky 1.182,14 Kč (č.l. 14 – 15 spisu) za dobu od 21.5.2015 do 4.9.2015, není však zřejmá souvislost s úrazem ze dne 5.6.2014. Dále byl předložen pouze rozpis plateb k náhradě za léčení, z nichž není zřejmá výše plateb ani konkrétní zdravotní úkony, které byly tomu kterému zdravotnímu zařízení vyúčtovány. Z rozpisu plateb nelze učinit ani závěr o tom, že by veškeré platby v něm uvedené se vztahovaly k léčbě konkrétního zranění poškozeného, u některých plateb nelze dovodit ani časovou souvislost. Odvolací námitky žalované v tomto směru jsou tak zcela důvodné. Žalobce sice v odvolacím řízení předložil vyúčtování zdravotní péče k náhradě za léčení [redacted] za období od 5.6.2014 do 30.9.2014, ani v rámci tohoto vyúčtování však nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že by všechny vyúčtované úkony souvisely s úrazem poškozeného, zejména pokud jde o cílená vyšetření praktickým lékařem, výdej léčiv. Výsledné celkové vyúčtování pak neodpovídá žalobou požadované částce 172.256 Kč, jde pouze o částku 170.566 Kč. S ohledem na námitky žalovaného, který zpochybňuje vyúčtování žalobou uplatněného nároku, nemohl odvolací soud doplnit chybějící skutková zjištění soudu prvního stupně v tomto směru postupem podle § 213 odst. 4 o.s.ř. Odvolací soud proto rozsudek soudu prvního stupně zrušil podle § 219a odst. 2 o.s.ř. a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení podle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř.

V dalším řízení bude na soudu prvního stupně, aby se rovněž zabýval otázkou případného spoluzavinění poškozeného ve smyslu § 2918 obč. zák., když závěr soudu prvního stupně v tomto směru je rovněž zcela nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Zcela neodůvodněná je úvaha soudu o 30% spoluzavinění poškozeného. V souvislosti s úvahami o případném spoluzavinění poškozeného na vzniku předmětné škody bude nezbytné, aby se soud prvního stupně vypořádal s tím, že z listin, které jsou obsahem spisu, zejména ze záznamu ze školení na pracovišti poškozeného [redacted] ze dne 17.2.2014 nelze učinit závěr o tom, že by poškozený byl proškolen o místním provozním bezpečnostním předpisu č. MPBP – C403, tedy o tom, že po ukončení směny musí být všechny kyslíkové plynové hadice staženy a zavěšeny, pálící lampy a trubky používané k pálení vyšroubovány a redukční ventily uzavřeny a že každý pracovník po vyšroubování pálících lamp z kyslíkových a plynových hadic tyto lampy uloží do skříňky (bedny) a uzamkne. Obsahem spisu je pouze osvědčení o zaškolení pracovníka [redacted] dle ČSN 050705 ATP A 124 a průkaz zaškoleného pracovníka podle této ČSN. Proškolení poškozeného [redacted] o konkrétní interní směrnici žalovaného nevyplývá ani z výkazu vzdělávací akce ze dne 7.4.2014 ani z výpovědi svědků [redacted] a [redacted].

Žalobou uplatněný nárok vychází sice z § 55 odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb. o veřejném zdravotním pojištění, nepochybně však musí být naplněny všechny předpoklady pro uplatnění nároku z titulu náhrady škody ve smyslu § 2894 a násl. obč. zák., zejména pak § 2910 a § 2917 obč. zák., přičemž obecné předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu, tj. vznik škody, deliktní jednání škůdce a příčinná souvislost mezi vznikem škody a tímto jednáním musí být zachována.

Důvodná je konečně i odvolací námitka žalované o nesprávnosti úvah soudu prvního stupně pokud jde o rozhodování o nákladech řízení. V případě poměrného úspěchu a

neúspěchu účastníků řízení soud při rozhodování o nákladech řízení postupuje podle § 142 odst. 2 o.s.ř. a náhradu nákladů zpravidla poměrně rozdělí. Odečte tedy úspěch a neúspěch účastníků řízení, převážně úspěšnému účastníku pak náleží na náhradě nákladů řízení výsledný procentní poměr tohoto úspěchu a neúspěchu. V posuzované věci tak převážně úspěšnému účastníku nemohl soud prvního stupně (při úvaze o 70% úspěchu žalobce a 30% úspěchu žalované) přisoudit na náhradě nákladů řízení 70% účelně vynaložených nákladů řízení ale pouze 40% (70% - 30%).

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za podmínek ust. § 237 o.s.ř. Dovolání lze podat do 3 měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 17. ledna 2017

JUDr. Jana F a k t o r o v á v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Holá